

EEN SCHOOLDIRECTEUR MET EEN GROOT HART

Posted on 2 mei 2013 by Margreet

DMijn motto is: 'kijk naar mogelijkheden in plaats van onmogelijkheden.' Aan het woord Peter Prins, hoofd van de Borgmanschool in Groningen. Zijn basisschool bood acht jaar geleden onderdak aan een groep zeer moeilijk lerende kinderen. Het gevolg is een duidelijke gedragsverandering. Bij de kinderen met een beperking n bij de kinderen van de reguliere basisschool.

Category: [Algemeen](#)

, Onze school heeft zo, n 650 leerlingen, verdeeld over vier locaties. Veel ouders werken in de culturele sector of aan de universiteit. We hadden een aantal jaar geleden leegstaande lokalen, dus toen de directeur van de W.A. van Lieflandschool vroeg of er misschien ruimte beschikbaar was voor zijn leerlingen, zei ik meteen, Natuurlijk. Het team reageerde eerst huiverig, daarna positief nieuwsgierig. Hoe zou dat gaan? Je denkt bij Speciaal Onderwijs toch automatisch aan rolstoelen en busjes waarmee kinderen naar instellingen aan de rand van de stad gebracht worden. We hadden afgesproken dat de kinderen van de twee scholen gescheiden buiten zouden spelen, maar die afspraak was binnen een week van de baan. De kinderen vonden de scheiding kunstmatig, waren benieuwd naar de anderen.

Als team presteren

, De kinderen van de W.A. Lieflandschool zitten in een soort stamgroep, maar doen als het even kan mee met de kinderen van de Borgmanschool. Sommigen hebben een taalachterstand, maar zitten qua rekenen op het niveau van hun leeftijdsgenoten. Dan draaien ze dus gewoon mee in de reguliere klas. Ze gymmen ook met hun leeftijdsgenoten. Dat brengt wel eens problemen met zich mee. Jongetjes van tien willen competitie, willen winnen. Dan kiezen ze dus stevast de kinderen van de W.A. van Lieflandschool als laatste. De gymleraar leert ze sociaal te zijn en als team te presteren. Het mes snijdt aan twee kanten: de moeilijk lerende kinderen trekken zich op aan de kinderen van de Borgmanschool, je ziet dat ze zich anders gaan gedragen door de omgang met, normale kinderen. Andersom leren de, normale, kinderen op een vanzelfsprekende manier om te gaan met kinderen met een beperking.

Afscheidsshow

, De kinderen stromen nu uit naar het praktijkonderwijs of het voortgezet speciaal onderwijs. We hebben net de afscheidsshow gehad. Dan is het mooi om te zien dat een autist die hier jaren geleden binnenkwam en niets durfde te zeggen nu voor een man of vijftig op het podium staat voor te lezen. De kinderen van de Van Lieflandschool zijn in de loop der jaren gewoon onze kinderen geworden. Ze gaan helemaal in ons systeem mee, met rapporten, rapportbesprekingen enzovoort. Iets wat de Schoolinspectie met argusogen aanziet. Die wijst ons op de regels, maar als je alles via wetten wilt regelen ontnem je mensen lef en creativiteit. Natuurlijk, een leerkracht heeft bepaalde vaardigheden nodig om kinderen met een beperking in de klas op te nemen. Maar vooral een groot hart. Het grote voordeel van inclusief onderwijs is dat we niet meer gefragmenteerd naar een kind kijken, naar hoe het afwijkt van de norm, maar naar het geheel. Hopelijk brengt Passend onderwijs dat ideaal dichterbij.

There are no comments yet.